

I SIMPOZIJUM O FLORI I VEGETACIJI SR SRBIJE Beograd, 3 – 5 juna 1986.

Umesto uvoda

Između ostalog, Simpozijum posvećen flori i vegetaciji Srbije, treba da obeleži ne samo jubileje Košanina i Adamovića, kao i Pančića, već i razvojni put naše botanike u proučavanju biljnog sveta Srbije, koji je (razvojni put) bio veoma uspešan i pored povremenih oseka i određenih kriza. Flora i vegetacija Srbije izuzetno su složene i raznovrsne, bogate i dinamične, ekološki i evolucijski neobično zanimljive i značajne, tako da bi bilo sasvim nerealno i preterano očekivati da su one do sada proučene do kraja i da u njima za nauku više nema tajni. Istina, u proučavanju biljnog sveta Srbije postignuti su izvanredni rezultati, naročito u periodu posle Drugog svetskog rata; mi danas taj svet biljaka naše republike neuporedivo bolje poznajemo nego što smo ga znali ranije, tako da se naša botanika, i pored nekih nedostataka, može ponositi svojim velikim doprinosom u poznavanju flore i vegetacije Srbije.

Nema sumnje da svaki naučni skup simbolizuje, na određen način, neki događaj, neki vremenski raspon, neki doprinos neke ličnosti, ili nešto što tek treba da dođe i da se razvije. Ovaj naš sadašnji Simpozijum je donekle i presek bar dela onoga čime se danas interesuju naši botaničari, što se dešava u njenom okviru, ali u tome nema ni najmanje namere da se bude iscrpan, da se da neka konačna ocena savremenih botaničkih zbivanja i rezultata naučnih istraživanja flore i vegetacije u Srbiji. Ono na čemu se u botanici dosta radi u Srbiji, problemi kojima je taj rad obuhvaćen, sveukupni postignuti rezultati naučnog rada, i tako dalje, daleko je veće i šire od onoga čime se bavi ovaj Simpozijum. To je sasvim razumljivo i drukčije ne može ni biti. Ovaj Simpozijum treba da bude, pre svega, podsticaj za češće druženje, za češće izlaženje pred naučnu javnost, za češće saopštavanje postignutih rezultata i za izlaženje iz anonimnosti u kojoj se, po pravilu, nauka uopšte nalazi.

Zato, shvatimo ovaj naš sastanak i kao neku vrstu obaveze da odlične rezultate naših istraživanja biljnoga sveta Srbije što pre i što više izlažemo na našim naučnim skupovima, različitog ranga i sastava, kojih treba da bude sve više, i na kojima ćemo, u buduću, o tim rezultatima i problemima sve više angažovano i kritičnije razgovarati; time ćemo, između ostalog, sve više jačati i oplemenjivati veze koje treba da postoje između botaničara i između odgovarajućih ustanova, a koje su, na žalost, najčešće sasvim labave ili ih čak uopšte i nema.

Shvatimo zato ovaj Simpozijum i kao poziv na što ranije ponovno viđenje, ponovno botaničko druženje, u interesu daljeg razvoja naše botanike i još boljeg i dubljeg upoznavanja biljnog sveta Srbije i rešavanja problema vezanih za našu floru i vegetaciju i položaja i uloge čoveka u svojoj sopstvenoj sredini, koja je pre svega sredina živih bića, pre svega sredina biljaka kao najznačajnijih činilaca u preživljavanju čoveka na ovoj našoj beskrajno maloj planeti, ali istovremeno i izuzetno značajnoj u Kosmosu jer poseduje veličanstveni fenomen Zemaljske biosfere. Biljni svet je, kao najvažniji strukturni i produkcionni elemenat te biosfere, istovremeno i njen neodvojivi deo, bez toga sveta ne bi ni nje bilo. Naš deo biogeosfere, u Srbiji i Jugoslaviji u celini, poseduje sve ono što u biti karakteriše biosferu kao globalni ekološki sistem, i to na najpotpuniji i najreprezentativniji način, pri čemu se naš biljni svet u tom pogledu ističe kao činjenica i kao mehanizam prvorazrednog značaja.

U ime svega što je rečeno, poželimo svima nama što uspešniji rad Simpozijuma, što prijatnije i što plodonosnije botaničko druženje.

Prof. dr Milorad Janković
Prof. dr Budislav Tatić

P.S. U ovoj svesci „Glasnika” štampan je samo deo, istina veći, priloga saopštenih na Simpozijumu; nije bilo dovoljno sredstava da se štampa sve, s obzirom da „Simpozijum” za štampanje simpozijumskog materijala nije dobio nikakva finansijska sredstva.

Prof. dr Milorad M. Janković,
glavni i odgovorni urednik